

مونس جان

منتخباتی از آثار مبارکہ

حضرت عبدالبهاء می فرمایند:

... زن و شوهر باید معلومات و استعدادات خود
و جسم و جان خود را در مرحله اول به
حضرت بهاء الله و سپس به یکدیگر نثار نمایند...

... بیا بیا تا هر دو همدست شویم و همراز و
به مقتضای این نام کامی پر شهد نمائیم و به
عبودیت و خدمت پردازیم و حکم یک نفس یابیم،
اگر من تصور نمایم تو اکمال نمائی، اگر من فتور
یابم تو اقدام کنی، چون دو هیكل ضعیف را بر امری
واحد قائم نمائی حکم یک هیكل قوی پیدا نماید
بلکه به عون و عنایت در عبودیت کاری بکنیم.

فهرست مندرجات

عنوان صفحه

- ۱- آثار مبارکه حضرت بهاء الله ۱
- ۲- آثار مبارکه حضرت عبدالبهاء ۳۷
- ۳- آثار مبارکه حضرت ولی امرالله ۹۱
- ۴- فهرست ۹۹
- ۵- مآخذ ۱۰۵

آثار مبارکہ حضرت بہاء اللہ

هُوَ الْإِبْهَى

اقْرَأْ هَذَا الدُّعَاءَ فِي كُلِّ صَبَاحٍ وَمَسَاءٍ
سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إِبْهَى أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الْأَعْظَمِ الَّذِي بِهِ
أَشْرَقَتْ شَمْسُ أَمْرِكَ عَنْ أَفْقِ وَحْيِكَ بِأَنْ لَا تَجْعَلَنَا مَحْرُومًا
مِنْ نَفَحَاتِ أَلْتِي تَمُرُّ عَنْ شَطْرِ عِنَايَتِكَ ثُمَّ اجْعَلْنَا يَا إِبْهَى
خَالِصًا لَوَجْهِكَ وَ مُنْقَطِعًا عَمَّا سِوَاكَ ثُمَّ احْشُرْنَا فِي زُمْرَةِ
عِبَادِكَ الَّذِينَ مَا مَنَعْتَهُمْ إِشَارَاتُ الْبَشَرِيَّةِ عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَى
الْمُنْظَرِ الْأَحَدِيَّةِ.

أَيُّ رَبِّ، فَادْخُلْنَا فِي ظِلِّ رَحْمَتِكَ الْكُبْرَى ثُمَّ احْفَظْنَا مِنْ
عِبَادِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاسْمِكَ الْإِبْهَى وَأَشْرَبْنَا زَلَالَ حَمْرِ
عِنَايَتِكَ وَ رَحِيقَ فَضْلِكَ وَ الطَّافِكَ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا
تَشَاءُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ.

أَيُّ رَبِّ، فَاسْتَقِمْنَا عَلَى حُبِّكَ بَيْنَ خَلْقِكَ لِأَنَّ هَذَا أَعْظَمُ
عَطِيَّتِكَ لِإِبْرِيَّتِكَ وَ إِنَّكَ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ.

هُوَ السَّامِعُ الْمُجِيبُ
يَا إِلَهِي، أَصْبَحْتُ فِي جِوَارِكَ وَالَّذِي
اسْتَجَارَكَ يَتَّبَعِي أَنْ يَكُونَ فِي كَنَفِ حِفْظِكَ وَ
حِصْنِ حِمَايَتِكَ.
أَيُّ رَبِّ، نُورٌ بَاطِنِي بِأَنْوَارِ فَجْرِ ظُهُورِكَ كَمَا
نُورَتْ ظَاهِرِي بِنُورِ صَبَاحِ عَطَائِكَ.

هُوَ الْمُهَيَّمِنُ الْقَيُّومُ

أَصْبَحْتُ يَا إِلَهِي بِفَضْلِكَ وَأَخْرَجُ مِنَ الْبَيْتِ
مُتَوَكِّلاً عَلَيْكَ وَمَفُوضاً أَمْرِي إِلَيْكَ فَانزِلْ
عَلَيَّ مِنْ سَمَاءِ رَحْمَتِكَ بَرَكَةً مِنْ عِنْدِكَ ثُمَّ
ارْجِعْنِي إِلَى الْبَيْتِ سَالِماً كَمَا أَخْرَجْتَنِي مِنْهُ
سَالِماً مُسْتَقِيمًا. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْفَرْدُ الْوَاحِدُ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ.

هُوَ الْمُهَيِّمُ عَلَى الْأَسْمَاءِ

إِلَهِي إلهي، كَيْفَ أَحْتَارُ النَّوْمَ وَ عِيُونَُ عَاشِقِيكَ سَاهِرَةً فِي
فِرَاقِكَ وَ كَيْفَ أَسْتَرِيحُ عَلَى الْفِرَاشِ وَ أَقْنِدَةَ مُشْتَقَايِكَ
مُضْطَّرِبَةً مِنْ هَجْرِكَ.

أَيُّ رَبِّ، أَوْدَعْتَ رُوحِي وَ ذَاتِي فِي يَمِينِ اقْتِدَارِكَ وَ
أَمَانِكَ، وَ أَضَعُ رَأْسِي عَلَى الْفِرَاشِ بِحَوْلِكَ وَ أَرْفَعُ عَنْهُ
بِمَشِيَّتِكَ وَ إِرَادَتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْحَافِظُ الْحَارِسُ الْمُقْتَدِرُ
الْقَدِيرُ.

وَ عَزَّتِكَ لَا أُرِيدُ مِنَ النَّوْمِ وَ لَا مِنَ الْيَقْظَةِ إِلَّا مَا أَنْتَ تُرِيدُ.
أَنَا عَبْدُكَ وَ فِي قَبْضَتِكَ أَيْدِي عَلَى مَا يَتَضَوَّعُ بِهِ عَرْفُ
رِضَائِكَ. هَذَا أَمَلِي وَ أَمَلُ الْمُقْرَبِينَ الْحَمْدُ لَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ.

هُوَ اللهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعَظْمَةُ وَالْأَقْتِدَارُ
يَا أَيُّهَا الْمَذْكُورُ لَدَى الْمَظْلُومِ فِي حِينِ الْخُرُوجِ عَنِ الْمَدِينَةِ
قُلْ:

إِلَهَى إِلَهَى

خَرَجْتُ مِنْ بَيْتِي مُعْتَصِماً بِحَبْلِ عِنَايَتِكَ وَأُودِعْتُ نَفْسِي
تَحْتَ حِفْظِكَ وَحِرَاسَتِكَ، أَسْأَلُكَ بِقُدْرَتِكَ الَّتِي بِهَا
حَفِظْتَ أَوْلِيَاءَكَ مِنْ كُلِّ ذِي غَفْلَةٍ وَذِي سَرَارَةٍ وَكُلِّ ظَالِمٍ
عَنِيدٍ وَكُلِّ فَاجِرٍ بَعِيدٍ بِأَنْ تَحْفَظَنِي بِجُودِكَ وَفَضْلِكَ، ثُمَّ
أَرْجِعْنِي إِلَى مَحَلِّي بِحَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
الْمُهَيِّمُ الْقَيُّومُ.

هُوَ الْحَافِظُ الشَّافِيُ

أَنْتَ الَّذِي يَا إلهِي بِأَسْمَائِكَ بَيِّرُوكُلَّ عَليْلِ، وَ يُشْفِي كُلَّ
مَرِيضٍ وَ يُسْقِي كُلَّ ظَمَّانٍ، وَ يَسْتَرِيحُ كُلَّ مُضْطَرَبٍ وَ يُهْدِي
كُلَّ مُضِلٍّ، وَ يَعِزُّ كُلَّ ذَلِيلٍ وَ يُغْنِي كُلَّ فَاقِرٍ، وَ يَفْقَهُ كُلَّ
جَاهِلٍ وَ يَتَنَوَّرُ كُلَّ ظَلَمَةٍ، وَ يَفْرَحُ كُلَّ مَحْزُونٍ وَ يُسْتَبْرِدُ كُلَّ
مَخْرُورٍ وَ يُسْتَرْفَعُ كُلَّ دَانٍ، وَ بِأَسْمِكَ يَا إلهِي تَحْرَكَتِ
المَوْجُودَاتُ وَ رَفَعَتِ السَّمَوَاتُ وَ اسْتَقَرَّتِ الأَرْضُ وَ رَفَعَتِ
السَّحَابُ وَ أَمْطَرَتْ عَلَى كُلِّ الأَرْضِ، وَ هَذَا مِنْ فَضْلِكَ
عَلَى المَخْلَاقِ أَجْمَعِينَ، فَلَمَّا كَانَ الأَمْرُ كَذَلِكَ أَسْأَلُكَ

بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ أَظْهَرْتَ نَفْسَكَ وَأَرْفَعْتَ أَمْرَكَ عَلَى كُلِّ
الْمُمْكِنَاتِ، ثُمَّ بِكُلِّ أَسْمَائِكَ الْحُسْنَى وَصِفَاتِكَ الْعُلْيَا وَ
أَذْكَارِ نَفْسِكَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى بِأَنْ تُنْزِلَ فِي هَذَا اللَّيْلِ مِنْ
سَحَابِ رَحْمَتِكَ أَمْطَارَ شِفَائِكَ عَلَى هَذَا الرَّضِيعِ الَّذِي
نَسَبْتَهُ إِلَى نَفْسِكَ الْأَبْهَى فِي مَلَكُوتِ الْإِنْشَاءِ، ثُمَّ الْبِسْهُ يَا
إِلَهِي مِنْ فَضْلِكَ قَمِيصَ الْعَافِيَةِ وَالسَّلَامَةِ، ثُمَّ احْفَظْهُ يَا
مَحْبُوبِي عَنْ كُلِّ بَلَاءٍ وَسَقَمٍ وَمَكْرُوهٍ، وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَإِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَيُّومُ. ثُمَّ أَنْزِلْ عَلَيْهِ يَا
إِلَهِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَخَيْرَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ وَإِنَّكَ
عَلَى ذَلِكَ لَقَدِيرٌ حَكِيمٌ.

بِسْمِهِ الْمُهَيَّمِينَ عَلَى الْأَسْمَاءِ

قُلْ: إلهي إلهي

فَرَّجْ هَمِّي بِجُودِكَ وَعَطَائِكَ وَأَزِلْ كُرْبَتِي بِسُلْطَنَتِكَ وَ
اِقْتِدَارِكَ. تَرَانِي يَا إلهي مُقْبِلًا إِلَيْكَ حِينَ إِذْ أَحَاطَتْ بِي
الْأَحْزَانُ مِنْ كُلِّ الْجِهَاتِ، أَسْأَلُكَ يَا مَالِكَ الْوُجُودِ وَالْمُهَيَّمِينَ
عَلَى الْعَيْبِ وَالشُّهُودِ بِاسْمِكَ الَّذِي بِهِ سَخَّرْتَ الْأَفْئِدَةَ وَ
الْقُلُوبَ وَبِأَمْوَاجِ بَحْرِ رَحْمَتِكَ وَإِشْرَاقَاتِ أُنُورِ نِيرِ
عَطَائِكَ، أَنْ تَجْعَلَنِي مِنَ الَّذِينَ مَا مَعَهُمْ شَيْءٌ مِنَ الْأَشْيَاءِ
عَنِ التَّوَجُّهِ إِلَيْكَ يَا مَوْلَى الْأَسْمَاءِ وَفَاطِرَ السَّمَاءِ.

أَيُّ رَبِّ، تَرَى مَا وَرَدَ عَلَيَّ فِي أَيَّامِكَ أَسْأَلُكَ بِمَشْرِقِ
أَسْمَائِكَ وَمَطْلَعِ صِفَاتِكَ أَنْ تُقَدِّرَ لِي مَا يَجْعَلُنِي قَائِمًا عَلَى
خِدْمَتِكَ وَنَاطِقًا بِشَائِكَ إِثْكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيرُ وَالْإِجَابَةُ
جَدِيرٌ. ثُمَّ أَسْأَلُكَ فِي آخِرِ عَرَضِي بِأُنُورِ وَجْهِكَ أَنْ تُصْلِحَ
أُمُورِي وَتَقْضِيَ دِينِي وَحَوَائِجِي. إِثْكَ أَنْتَ الَّذِي شَهِدَ كُلُّ
ذِي لِسَانٍ بِقُدْرَتِكَ وَقُوَّتِكَ وَذِي دَرَايَةٍ بِعَظَمَتِكَ وَ
سُلْطَانَتِكَ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ السَّمِيعُ الْمُجِيبُ.

هُوَ اللهُ تَعَالَى شَأْنُهُ الْعَظَمَةُ وَالْإِقْتِدَارُ

إِلَهِي، إِلَهِي

أَشْكُرُكَ فِي كُلِّ حَالٍ وَأَحْمَدُكَ فِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ. فِي النَّعْمَةِ
الْحَمْدُ لَكَ يَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ وَفِي فَقْدِهَا الشُّكْرُ لَكَ يَا مَقْصُودَ
الْعَارِفِينَ. فِي الْبِئْسَاءِ لَكَ الثَّنَاءُ يَا مَعْبُودَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَ
الْأَرْضِينَ وَفِي الضَّرَاءِ لَكَ السَّنَاءُ يَا مَنْ بِكَ انْجَذَبَتْ أَفْسَدَةُ
الْمُشْتَاقِينَ. فِي الشَّدَّةِ لَكَ الْحَمْدُ يَا مَقْصُودَ الْفَاصِدِينَ وَفِي
الرِّخَاءِ لَكَ الشُّكْرُ يَا أَيُّهَا الْمَذْكُورُ فِي قُلُوبِ الْمُقَرَّبِينَ. فِي
الرَّوَّةِ لَكَ الْبِهَاءُ يَا سَيِّدَ الْمُخْلِصِينَ وَفِي الْفَقْرِ لَكَ الْأَمْرُ يَا

رَجَاءَ الْمُؤَحِّدِينَ. فِي الْفَرَحِ لَكَ الْجَلَالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ
 فِي الْحُزْنِ لَكَ الْجَمَالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. فِي الْجُوعِ لَكَ الْعَدْلُ
 يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي الشَّبَعِ لَكَ الْفَضْلُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. فِي
 الْوَطَنِ لَكَ الْعَطَاءُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي الْعُرْبَةِ لَكَ الْقَضَاءُ يَا
 لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. تَحْتَ السَّيْفِ لَكَ الْإِفْضَالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ
 فِي النَّيْتِ لَكَ الْكَمَالُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. فِي الْقَصْرِ لَكَ الْكَرَمُ
 يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ فِي الثَّرَابِ لَكَ الْجُودُ يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. فِي
 السَّجْنِ لَكَ الْوَفَاءُ يَا سَابِغَ النَّعْمِ وَ فِي الْحَبْسِ لَكَ الْبَقَاءُ يَا
 مَالِكَ الْقَدَمِ. لَكَ الْعَطَاءُ يَا مَوْلَى الْعَطَاءِ وَ سُلْطَانَ الْعَطَاءِ وَ
 مَالِكَ الْعَطَاءِ. أَشْهَدُ أَنَّكَ مَحْمُودٌ فِي فِعْلِكَ يَا أَصْلَ الْعَطَاءِ وَ
 مُطَاعٌ فِي حُكْمِكَ يَا بَحْرَ الْعَطَاءِ وَ مَبْدَأَ الْعَطَاءِ وَ مَرْجِعَ
 الْعَطَاءِ.

الها، معبودا، مقصودا، کریمیا، رحیمیا

جانها از تو و اقتدارها در قبضه قدرت تو. هر که را بلند
کنی از مَلَك بگذرد و به مقام "وَرَفَعْنَاهُ مَكَاناً عَلِيّاً" رسد و
هر که را بیندازی از خاک پست تر بلکه هیچ از او بهتر.
پروردگارا، با تباهکاری و گناهکاری و عدم پرهیزگاری،
مقعدِ صدق می طلبیم و لِقای مَلِیکِ مقتدر می جوئیم. امر،
امر تو است و حُکم، آنِ تو و عالمِ قدرت، زیر فرمان تو.
هر چه کنی عدلِ صرف است بَلْ فَضْلٌ مَحْضٌ. یك تجلّی از
تجلّیات اسمِ رحمانت، رسمِ عصیان را از جهان بر اندازد و
محو نماید و یك نسیم از نسائمِ یومِ ظهورت، عالم را به
خلعت تازه مزین فرماید.

ای توانا، ناتوانان را توانائی بخش و مردگان را زندگی عطا
فرما. شاید ترا بیابند و به دریای آگاهی راه یابند و بر
امرت مستقیم مانند. اگر از لغات مختلفه عالم، عرف ثنای
تو متضوع شود، همه محبوب جان و مقصود روان؛ چه
تازی چه فارسی، اگر از آن محروم ماند قابل ذکر نه؛ چه
الفاظ، چه معانی.

ای پروردگار، از تو می طلبیم کل را راه نمائی و هدایت
فرمائی. توئی قادر و توانا و عالم و بینا.

قَلْبًا طَاهِرًا فَاخْلُقْ فِيَّ يَا إِلَهِي، سِرًّا سَاكِنًا جَدِّدْ
فِيَّ يَا مُنَائِي وَبِرُوحِ الْقُوَّةِ ثَبِّتْنِي عَلَى أَمْرِكَ يَا
مَحْبُوبِي وَبِنُورِ الْعِظَمَةِ فَاشْهِدْنِي عَلَى صِرَاطِكَ
يَا رَجَائِي وَبِسُلْطَانِ الرَّفْعَةِ إِلَى سَمَاءِ قُدْسِكَ
عَرِّجْنِي يَا أَوْلَى وَبِأَرْيَاحِ الصَّمْدِيَّةِ فَأُبْهِجْنِي يَا
آخِرِي وَبِنِعْمَاتِ الْأَزَلِّيَّةِ فَاسْتَرِحْنِي يَا مُوْنَسِي
وَبِقِنَاءِ طَلْعَتِكَ الْقَدِيمَةِ نَجِّنِي عَن دُونِكَ يَا
سَيِّدِي وَبِظُهُورِ كَيْتُونَتِكَ الدَّائِمَةِ بَشِّرْنِي يَا
ظَاهِرٌ فَوْقَ ظَاهِرِي وَبِالْبَاطِنِ دُونَ بَاطِنِي.

يَا مَنْ وَجْهَكَ كَعَبْتِي وَجَمَالَكَ حَرَمِي وَشَطْرُكَ
مَطْلَبِي وَذِكْرُكَ رَجَائِي وَحُبُّكَ مُونِسِي وَ
عِشْقُكَ مُوجِدِي وَذِكْرُكَ أَنْيْسِي وَقُرْبُكَ أَمَلِي وَ
وَصْلُكَ غَايَةُ رَجَائِي وَمُنْتَهَى مَطْلَبِي. أَسْأَلُكَ
بِأَنْ لَا تُخَيِّبَنِي عَمَّا قَدَّرْتَهُ لِخَيْرَةِ عِبَادِكَ ثُمَّ
ارْزُقْنِي خَيْرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَإِنَّكَ أَنْتَ
سُلْطَانُ الْبَرِيَّةِ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَفُورُ الْكَرِيمُ.

الها، معبودا، مسجودا

شهادت می دهم به وحدانیت تو و فردانیت تو و بخششهای
قدیم و جدید تو. توئی آن کریمی که اَمطارِ سحابِ سماءِ
رحمت بر شریف و وَضیع باریده و اشراقات انوار آفتاب
بخششت بر عاصی و مطیع تابیده.

ای رحیمی که سازج رحمت، بابت را ساجد و جوهر
عنایت، کعبه امرت را طائف. از تو سؤال می نمائیم، فضل
قدیمت را می طلبیم وَ جُود جدیدت را می جوئیم که بر
مظاهر وجود، رحم فرمائی و از فیوضات ایامت محروم
نسازی. جمیع محتاج و فقیرند و أُنْتَ الْعَنِيُّ الْغَالِبُ الْقَدِيرُ.

الها، معبودا، ملکا، ملک الملوکا

از تو می طلبم تائید فرمائی و توفیق عطا کنی
تا به آنچه سزاوار ایام تو است، عمل نمایم و
قابل جود و کرم تو است، مشغول گردم.

ای کریم، غافلان را به بحر آگاهی راه نما و
کنیزانت را به انوار اسمت منور فرما و به
اعمال طیبه طاهره و اخلاق مرضیه مؤید دار.
لَكَ الْحَمْدُ وَ الثَّنَاءُ وَ لَكَ الْفَضْلُ وَ الْعَطَاءُ.

این نمله فانیه را به سُرَادِقِ عرفانت راه نمودی
و در ظِلِّ خِیَابِ مَجْدَتِ ماوی دادی. توئی
بخشنده و توانا و دانا و بینا.

الها، معبودا، مسجودا، کریمیا، رحیما
تو آگاهی و دانائی، این عباد لئالی محبتت را
در خزائن افنده و قلوب به اسمت حفظ نمودند.
حال از تو می طلبیم و مسئلت می نماییم ما را
از سارقین و خائنین حراست نما و حفظ فرما.
توئی قادر و توانا.

الهی، الھی

سِراجِ امرت را به دُهنِ حِکمتِ برافروختی،
از اریاحِ مختلفه حفظش نما. سِراجِ از تو،
زُجاجِ از تو، اسبابِ آسمان و زمین در قبضه
قدرت تو. اُمرا را عدلِ عنایت فرما و علما را
انصاف. توئی آن مقتدری که به حرکتِ قلمِ
امرِ مبرمت را نُصرت فرمودی و اولیاء را راه
نمودی. توئی مالکِ قدرت و ملیکِ اقتدار. لا اِلهَ
اِلاَّ اَنْتَ الْعَزِيزُ الْمُحْتَارُ.

الها، معبودا، کریم، رحیما

توئی آن سلطانی که سلاطین عالم نزد اسمی از اسمایت
خاضع و خاشع.

ای کریم، کَرَمَتِ عالم را احاطه نموده و رحمت سبقت
گرفته. تو را قسم می دهم به کلمه علیا و اقتدارِ قلمِ اعلی
که این عبد را مؤید فرمایی بر آنچه لایق ایام تو است.
غریبی اراده وطن اعلی نموده و قاصدی قصد غایت قُصوی
کرده، او را مدد فرما تا بر خدمتت قیام نماید و به انتشار
اوامر و احکامت مشغول گردد.

ای کریم، این فقیر را از بحرِ غَنایت محروم منما و این
مسکین را در ظلِّ رحمت مقررده که شاید از نفحات وحی
تازه شود و به حیات ابدی فائز گردد. توئی قادر و توانا و
توئی عالم و دانا. لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْعَلِيُّ.

هُوَ التَّائِصِرُ الْمُعِينُ

الها، کریم، رحیما

به تو توجه نموده ام و به حبل عنایتت متمسکم و به ذیل
کرمت متشبث. توئی آن کریمی که یک قطره از دریای
غفرانت، عصیان عالمیان را محو نماید و یک کلمه از فم
عنایتت، آب حیوان بر اهل امکان مبذول دارد.

ای بخشنده یکتا، عیدت را محروم منما و از بحر رحمتت،
قسمتی عطا نما و از دریای جودت، نصیبی مقدر فرما. السن
عالم قابل ذکرت نه و افنده امم لایق ادراک هستیت نه.
هستی تو و رای ادراک عقول و فوق عرفان نفوس بوده
و هست. به کمال عجز و ابتهال بخشش قدیمت را می طلبم
و فضل عمیمت را می جویم. تو دانا و آگاهی. به ذکرت
زنده ام و به امید لقایت موجود و پاینده. آن کن که سزاوار
بخشش تو است، نه لایق ذکر و ثنای من. لا اِلهَ اِلاَّ اَنْتَ
الْعَفْوُ الْكَرِيمُ. الْحَمْدُ لَكَ اَنْتَ مَقْصُودُ الْقَاصِدِينَ.

الها، معبودا

تو را ذکر می نمایم و به حَبَلِ عنایتت متمسک
و به ذیل رحمتت متشبثم. از تو آمرزش قدیمت
را می طلبم و فضل عمیمت را می جویم.
أَسْأَلُكَ بِأَنْوَارِ أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ أَنْ تُؤَيِّدَنِي عَلَى
ذِكْرِكَ وَتَنَائِكَ وَالْعَمَلِ بِمَا أَمَرْتَنِي بِهِ فِي كِتَابِكَ.
إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا تَشَاءُ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَفُورُ الْكَرِيمُ.

بِسْمِ رَبِّنَا الْعَلِيِّ الْأَبِيِّ

ای اله من، جوهر حمد و ساذج ثنا مخصوص
ذات بی مثال بوده و هست.

ای سید من و مقصود من، به چه لسان عنایات
لانهایه ات را ذکر نمایم. امری که الیوم علماء و
عُرُفا و حُکما از آن محرومند، مرا به آن فائز
فرمودی. از دریای کرمت سائلم که آنچه عطا
فرمودی، حفظش نمایی. الْأَمْرُ بِيَدِكَ وَ أَنْتَ
الْعَفُورُ الْكَرِيمُ. الْحَمْدُ لَكَ يَا مَقْصُودَ الْعَارِفِينَ.

بگو:

ای آقای من و مولای من و اله من و پدید آورنده من
سؤال می‌کنم از دریای بخشش تو که این نهال نورسته در
بوستان محبت خود را از کوثر حیوان بنوشان و از اریاح
خریف حفظش نما. توئی توانا و توئی دانا.
ای خدای من، به تو رو آوردم و تو را ذکر می‌نمایم و به
مبارکی سمت از دونت فارغ و آزادم.
ای خدا، به تو ناظریم و از تو می‌طلبیم. ظاهر کن از ما
آنچه را که سزاوار تو و ایام تو است. توئی عطا کننده و
بخشنده.

لِكُلِّ وَاحِدٍ أَنْ يَقُولَ مُقْبِلًا إِلَى كَعْبَةِ اللَّهِ

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ يَا إلهي، لَكَ الْحَمْدُ بِمَا نَجَّيْتَنِي مِنْ بَثْرِ الضَّلَالَةِ
وَالهَوَى وَهَدَيْتَنِي إِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ وَنَبَّيْتَكَ الْعَظِيمِ وَ
أَيَّدْتَنِي عَلَى الْإِقْبَالِ إِذْ أَعْرَضَ عَنْكَ أَكْثَرُ خَلْقِكَ وَنَوَّرْتَ
قَلْبِي بِنُورِ مَعْرِفَتِكَ وَوَجَّهِي بِضِيَاءِ طَلْعَتِكَ.

أَيُّ رَبِّ، أَسْأَلُكَ بِبَحْرِ جُودِكَ وَسَمَاءِ فَضْلِكَ بِأَنْ تُكْشِفَ
عَنْ وَجْهِ عِبَادِكَ وَخَلْقِكَ الْحُجُبَاتِ الَّتِي مَنَعَتْهُمْ عَنِ التَّوَجُّهِ
إِلَى أَفْقِكَ الْأَعْلَى.

أَيُّ رَبِّ، لِأُثْحِبُ عِبَادَكَ عَنْ بَحْرِ آيَاتِكَ وَعِزَّتِكَ لَوْ كَشَفْتَ
لَهُمْ كَمَا كَشَفْتَ لِي لَتَبَدُّوا مَا عِنْدَهُمْ رَجَاءً مَا عِنْدَكَ. إِنَّكَ
أَنْتَ الْمُقْتَدِرُ الْعَزِيزُ الْعَلَامُ.

الها، معبودا، ملکا، مقصودا

به چه لسان تو را شُکر نمایم. غافل بودم آگاهم فرمودی،
مُعرض بودم بر اقبال تأیید نمودی، مُرده بودم از آب
حیات زندگی بخشیدی، پژمرده بودم از کوثر بیان که از
قلم رحمان جاری شده، تازگی عطا کردی.
پروردگارا، وجود کل از جُودت موجود، از بحر کرمّت
محروم مفرما و از دریای رحمتت منع مکن. در هر حال
توفیق و تأیید می طلبم و از سماء فضلُ بخشش قدیمت را
سائلم. تویی مالک عطا و سلطان ملکوت بقا.

در مقام مناجات و ابتهال با غنی متعال به این کلمه ناطق
شو :

یا محبوبی و مقصودی و غایه آمالی

مشاهده می نمایی این عبد فانی را که به تو توجه نمود و از
تو کوثر باقی طلبیده. عنایت فرما آنچه سزاوار بزرگی تو
است و لایق ایام تو. سؤال می کنم تو را به اسم اعظم که
حُجُبَاتِ عِبَادِ رَا حَرَقَ نَمَائِی و باب رحمت را بر ایشان
بنمائی و بگشائی. نائمین را به ید شفقت و لطف بیدار نمائی
و غافلین را به نداء بزم لطیف آگاه ساز تا کل به تو توجه
کنند و به تو اقبال نمایند.

أَيُّ رَبِّ، لَا تَحْرِمُهُمْ عَنْ قُبُوضَاتِ سَحَابِ رَحْمَتِكَ وَ نَسَائِمِ
رَبِيعِ الْفَضْلِ فِي أَيَّامِكَ. أَشْهَدُ أَنَّ رَحْمَتَكَ سَبَقَتْ الْكَائِنَاتِ وَ
عِنَايَتَكَ أَحَاطَتْ مَنْ فِي الْأَرْضِينَ وَ السَّمَوَاتِ. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
الْعَفُورُ الْكَرِيمُ.

الهی، الھی

این عبد را از شرِّ نَفْس و هوی حفظ فرما و به
نورِ پَر و تقوی مزین دار.

ای مالک من، مملوکت تو را ذکر می نماید و
لازال بصرش منتظر عنایات لانهایه تو بوده و
هست، پس باز کن باب رحمت را و قسمتی
عطا فرما این عبد متمسکت را. از یک کلمه
علیا عالم وجود را موجود فرمودی و به انواع
مائده و نعمت و آلاء لائحی مزین داشتی.
توئی بخشنده و توانا. لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَلِيُّ
الْأَبْهَى.

الها، معبودا، ملکا

حمد و ثنا سزاوار تو است، چه که از مُشتی
تُرّاب، خَلق را خَلق فرمودی و گوهر بینش و
دانش عطا نمودی.

ای کریم، از تو می طلبیم آنچه را که سبب
حیات ابدی و زندگی سرمدی است، ما را
محروم منما. وجود از جُودت موجود، او را از
طراز عنایت منع مفرما و کل را به تجلیّات
انوار نیرّ توحید متّور گردان. لَكَ الْأَمْرُ فِي
الْمَبْدِئِ وَالْمَعَادِ وَ لَكَ الْحُكْمُ يَا مَالِكَ الْإِيجَادِ وَ
مَالِكَ الْعِبَادِ.

به لسان جان محبوب امکان را ندا کن و بگو :

ای خدای من و مالک من و دوست من

و محبوب جان و روان من

چگونه از عهده شکر تو برآیم. در بحر غفلت و نادانی
مستغرق بودم، لسان فضلت مرا ندا نمود و ید عنایتت مرا
اخذ کرد.

ای پروردگار من، غفلت من به مقامی رسید که مرا از
فُرَاتِ عَذْبِ یَقِینِ محروم ساخت و به مَاءِ صَدِیدِ ظُنُونِ راه
نمود. از ذکرت غافل شدم و تو از من غافل نشدی. از
حُبَّتِ مَحْمُودِ بودم و نار عنایت تو مشتعل. به کدام وجه به
تو توجّه نمایم و به چه لسان تو را بخوانم. خجلت و انفعال
مرا فرو گرفته و از جمیع جهات مأیوس ساخته. ولکن ای
پروردگار من و مقصود من و مولای من، شنیده ام که
فرموده ای امروز، روزی است که اگر یک بار نفسی از

روی صدق رَبِّ آرِنی گوید، از ملکوت بیان اُنظُرْ تَرانی
استماع نماید و از این کلمه مبارکه عالیه مقام امروز معلوم
و واضح است و همچنین فرموده ای اگر نفسی از اول لا
اول از جمیع اعمال حسنه محروم مانده باشد، ایوم تدارک
آن ممکن است، چه که دریای غفران در امکان ظاهر و
آسمان بخشش مرتفع. سؤال می کنم از تو به حُرمت این
روز مبارک که مَصْدَر و مَطْلَع ایام است، مرا به رضای خود
موفق بداری و به طراز قبول مزین نمائی.

أَيُّ رَبِّ، أَنَا الْمِسْكِينُ وَ عِنْدَكَ بَحْرُ الْعَنَاءِ وَ أَنَا الْجَاهِلُ وَ
عِنْدَكَ كُنُوزُ الْعِلْمِ وَ الْعِرْفَانِ وَ أَنَا الْبَعِيدُ وَ أَنتَ الْمُقْتَدِرُ
الْمُتَعَالَى الْقَرِيبُ.

هُوَ الْعَلِيُّ الْعَالِيُّ الْأَعْلَى

ای بلبلان الهی، از خارستان ذلت به گلستان معنوی
بشتابید و ای یاران ترابی، قصد آشیان روحانی فرمائید.
مژده به جان دهید که جانان تاج ظهور بر سر نهاده و
ابوابهای گلزار قدم را گشوده. چشمها را بشارت دهید که
وقت مشاهده آمد و گوشها را مژده دهید که هنگام استماع
آمد. دوستان بوستان شوق را خبر دهید که یار بر سر
بازار آمد و هُدهدان سبا را آگه کنید که نگار اذن بار داده.
ای عاشقان روی جانان، غم فراق را به سرور وصال
تبدیل نمائید و سَمّ هجران را به شهد لقاء بیامیزید. اگر
چه تا حال عاشقان از پی معشوق دوان بودند و حبیان
از پی محبوب روان، در این ایام فضل سبحانی از غَمّام

رحمانی، چنان احاطه فرموده که معشوق طلب عشاق
می نماید و محبوب جویای احباب گشته. این فضل را
غنیمت شمرد و این نعمت را کم نشمرد. نعمتهای باقیه را
نگذارید و به اشیای فانیّه قانع نشوید. بُرّقع از چشم قلب
بردارید و پرده از بصر دل بردرید تا جمال دوست
بی حجاب ببینید و ندیده ببینید و نشنیده بشنوید.

ای بلبلان فانی، در گلزار باقی گلی شکفته که همه گلها
نزدش چون خار و جوهر جمال نزدش بی مقدار. پس از
جان بخروشید و از دل بسروشید و از روان بنوشید و از
تن بکوشید که شاید به بوستان وصال در آئید و از گل
بی مثال ببوئید و از لقای بی زوال حصّه برید و از این
نسیم خوش صبای معنوی غافل نشوید و از این رائحه
قدّس روحانی بی نصیب نمانید. این پند، بندها بگسلد و
سلسله جنون عشق را بچیناند. دها را به دلدار رساند و
جانها را به جانان سپارد. قفس بشکند و چون طیر
روحی قصد آشیان قدس کند. چه شیها که رفت و چه

روزها که در گذشت و چه وقتها که به آخر رسید و چه
 ساعتها که به انتها آمده و جز به اشتغال دنیای فانی، نفسی
 بر نیامد. سعی نمائید تا این چند نفسی که باقی مانده،
 باطل نشود. عمرها چون برق می گذرد و فرقهها بر بستر
 تراب مَقَر و منزل گیرد. دیگر چاره از دست رود و امور
 از شست. شمع باقی بی فانوس روشن و منیر گشته و تمام
 حجابات فانی را سوخته.

ای پروانگان بی پروا بشتابید و بر آتش زنید و ای
 عاشقان بی دل و جان بِر معشوق بیائید و بی رقیب نزد
 محبوب دوید. گل مستور به بازار آمد. بی ستر و حجاب
 آمد و به کل ارواح مقدسه ندای وصل می زند. چه نیکو
 است اقبال مقبلین. فَهَنِيئاً لِلْفَائِزِينَ بِأَنْوَارِ حُسْنِ بَدِيعِ.

الها، مقصودا، معبودا، کریمیا، رحیما
در هر شیء آیه کَرمت مشهود و آثار جُودت
موجود، رحم فرما. طالبان را به مطلوب
برسان و قاصدان را به مقصود راه ده. عبادت
اگر چه غافلند ولکن ضعیفند. اگر چه بعیدند
ولکن آملند. حُجُبَات اوهام منع نموده و
سُبُحات ظنون از تقرّب محروم ساخته.
ای کریم، به کَرمت نظر فرما و به آنچه سزاوار
بخشش است، عمل نما. مُشتی عِظام را از روح
تازه بدیع ممنوع منما و قبضه خاك را از مقرّر
پاك بی نصیب مگردان. توئی فضّال و توئی
غفّار و توئی مقتدر و توانا

آثار مبارکه حضرت عبدالبهاء

مژده باد، مژده باد

متن صوت مبارك حضرت عبدالبهاء كه از روى نوار عيناً
تحرير شده است، درج مى گردد :

الحمد لله آثار او باهر است.

الحمد لله انوار او ساطع است.

الحمد لله دريای او پُر موج است.

الحمد لله اشراق او شديد است.

الحمد لله عنايات او موفور است.

الحمد لله الطاف او مشهود است.

مژده باد، مژده باد، صبح هدایت دمید.
مژده باد، مژده باد، شمس حقیقت درخشید.
مژده باد، مژده باد، نسیم عنایت وزید.
مژده باد، مژده باد، رَشحات سَحاب عنایت بارید.
مژده باد، مژده باد، شمس افق اعلیٰ به انوار لا تُحصی بَر
جمع آفاق اشراق نمود.
مژده باد، مژده باد، قلوب در نهایت صفا است.
مژده باد، مژده باد، تجلّی حضرت بهاء است.
مژده باد، مژده باد، انجذابات مَلأِ اَعلیٰ است.
مژده باد، مژده باد، صهیون در رقص است.
مژده باد، مژده باد، ملکوت الهی پر شور و وله است.

هُوَ اللَّهُ

ای خداوند بی مانند، به حکمت کبرایت اقتران در بین
اقران مُقدّر فرمودی تا سلاله انسان در عالم امکان تسلسل
یابد و همواره تا جهان باقی به عبودیت و عبادت و
پرستش و ستایش و نیایش درگاه احدیت مشغول و
مألوف گردند و ما خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ. حال
این دو مرغ آشیانه محبت را در ملکوت رحمانیت عقد
اقتران ببند و وسیله حصول فیض جاودان فرما تا از
اجتماع آن دو بحر محبت موج الفت بر خیزد و لئالی
سلاله نجیبه مقدّسه بر ساحل وجود ریزد. مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ
يَلْتَقِيَانِ بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ
يَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُؤُ وَالْمَرْجَانُ.

ای خداوند مهربان، این اقتران را اسباب تولید دُرّ و
مرجان فرما. إِنَّكَ أَنْتَ الْمُقَدِّرُ الْعَزِيزُ الْعَفُورُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ.

ع ع

هُوَ الْإِلَهِيُّ

خدایا، این چه فضیلت که عنایت فرمودی و این چه احسان نیست که ارزان کردی. قلوب را حُکم قلب واحد دادی و نفوس را رابطه شخص منفرد. اجسام را احساس جان عنایت کردی و اجساد را ادراک روح و روان. این ذرّات تراپیّه را به شعاع آفتاب رحمانیّه نمایش و وجودی عنایت کردی و این قطرات فانیّه را به امواج بحر احدیّت هیجان و طوفان مرحمت فرمودی.

ای توانائی که گاه را قدرت کوه عنایت کنی و خاک را جلوه گاه آفتاب پُر شکوه فرمائی. لطف و مرحمتی که بر خدمت امرت قیام نمائیم تا در بین ملاء امکان شرمسار نگردیم.

هُوَ اللَّهُ

ای یزدان مهربانم و آرزوی دل و جانم، یارانت را عنایتی
فرما و دوستانت را موهبتی بخش. عاشقانت را دلنشین
باش و مشتاقانت را یار و مونس جان و قرین. دلها به
آتش عشقت افروختند و جگرها به نار محبتت سوختند.
کل آرزوی قربانگاه عشق کنند تا جان را رایگان فدا
نمایند.

ای پروردگار، عنایتی فرما و هدایت کن و نصرت روحانیه
بخش و به موهبت آسمانی سرافراز نما.

رَبِّ، أَيَّدَهُمْ بِفَضْلِكَ وَ جُودِكَ وَ اجْعَلْ وَجُوهُهُمْ التُّورَانِيَّةِ
سُرُجِ الْهُدَى فِي مَحَافِلِ الْعِرْفَانِ وَ آيَاتِ الْأَلْطَافِ فِي
مَجَالِسِ التَّيْبَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ وَ إِنَّكَ أَنْتَ الْكَرِيمُ
الْمُسْتَعَانُ.

ع ع

به نام پاك يزدان، شهریار جهان آسمان
ای یاران نيك اختر، چه خوشبخت بودید و همایون ماه و
فرخنده مهر که در این روز فیروز در زیر درفش یزدان
درآمدید و در انجمن جهانیان جهان جان به جانان
پیوستید. مرغان چمن شدید و طوطیان شکرشکن گل‌های
گلستان شدید و هزاردستان بوستان. اختران خاوران
بخشش گشتید و ستارگان جهان آفرینش. دریای بخشش
و دهش خداوند پُر جوش است، بشتابید و شنا نمائید و
فرو روید و گوهر شاهوار آبدار بر آرید. دم سود و سرود
است و هنگام آهنگ چنگ و رود. روز بندگی و
دم آزادگی. هر که بیشتر، بیشتر. هر که افروخته تر،
آموخته تر. پس باید همه حلقه بندگی اش در گوش کنیم
و به آهنگ سروش بنوازیم:

ما بنده آن شاهیم، آشفته آن ماهیم، هم رهبر آن راهیم،
صد مژده و صد مژده.

هُوَاللّٰه

ای معشوق این شیدائیان و مقصود این سودائیان،
پریشانیم، جمعیتِ خاطری عطا فرما. مستمندانیم، توانگر
کن. دردمندیم، درمانی عنایت نما. مجروح و موعومیم،
مرهمی مرحمت فرما. گمگشتگانیم، هدایت کن. تشنگانیم،
سیراب نما. آشفتهگانیم، راحت و سکون ده. ذلیلیم، پرتو
عزت بخش. افتاده ایم، دستگیر شو. آزردهگانیم، شادمانی
بخش. افسردهگانیم، حرارت و شوقی عطا فرما. به خدمت
دوستانت موفق نما و به عبودیت یارانت مؤید کن. اینست
منتهی آرزوی دل و جان. اینست منتهی آمالِ جانان و
وجدان.

هوالبهی

ای آشفته جمال رحمان، در این بهار دلنشین که کوه و دشت
و صحرا مشکین و عنبرین گشته، جهدی نما که چون
شکوفه شکفته گردی و چون سنبل آشفته شوی. چون گل
پرده بر اندازی و چون بلبل نغمه و آواز نمایی. چون نسیم
ریعی جان بخش و چون ابر نیسانی فیض رسان. چون
سحاب بگری و چون برق بخندی و چون سیل بهاری،
اراضی یابسه را سیراب فرمائی و چمن بیارائی و چون
دَمَن برویی و چون گلشن مزین گردی و چون جنت
عدن به سرو و سمن و بنفشه و نسترن و سنبل و یاسمن
زیب و زیور یابی. وَالْبَهَاءُ عَلَيْكَ.

ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای خداوند بی همتا، این نفوس پر شوق و وله
را به رحمت بی پایان موفّق فرما تا مواهب
عالم انسانی گردند و مظاهر الطاف ربّانی در
گلستان هدایت گلّهای پُر طراوت گردند و در
ریاض حقیقت، درختانی در نهایت لطافت.
ای خداوند، بر خدمت خویش موفّق فرما و
از بیگانه و خویش مستغنی کن. در هر دَمی
شبنمی فرست تا گلشن قلوب سبز و حُرّم
گردد و ریاحین فیض عنایت پُرّوید.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار، ای آمرزگار، یاران را مانند گُل
و ریحان به رَشحاتِ سَحَابِ عنایتِ طراوت و
لطافتِ بخش و مرغانِ چمنستانِ حقیقت را به
آهنگِ ملکوتِ احدیتِ به نغمه و آواز آر.
تشنگانِ بادیهِ اشتیاق را از ماءِ مَعین در این
بهشتِ برینِ سیراب کن و پروانه های عشق
و محبت را حولِ سِراجِ و هَاجِ پرواز ده و به
حرارتِ شعله نوراتیهِ بال و پَر بسوزان تا
مظهر « وَ لَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاتًا طَيِّبَةً » گردند و مطلع
« بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ » شوند. وَ
عَلَيْهِمُ التَّحِيَّةُ وَ التَّنَاءُ.

ع ع

هُوَاللّٰه

ای پروردگار، مرا بیدار کن. هشیار نما. از غیر خود بیزار کن و به محبت جمالت گرفتار نما. نفخه رُوحُ الْقُدُسِ بَخَش و ندای ملکوت ابهی به گوش رسان. قوَّت روحانی عطا کن و سِرَاجِ رَحْمَانِی در زُجَاجِ قَلْبِ بَرِ افروز. از هر بندی آزاد کن و از هر تعلّقی نجات ده تا جز رضای تو نطلبیم و به غیر از روی تو نجویم و دون راه تو نپویم. نفوس غافله را هشیار کنم و ارواح خفته را بیدار نمایم. تشنگان را آب حیات بچشم و مریضان را شفای الهی دهم. هر چند حقیرم، ذلیلم، فقیرم اَمَّا بَشْت و پناهم توئی و مُعین و ظَهِیر هم توئی. تأییدی عنایت فرما که کُل حیران گردند.

خدایا، توئی مقتدر و توانا و بخشنده و دهنده و بینا.

ای یزدان پاک

این فارسیان، یاران دیرینند و دوستان قدیم. آواره بودند
و سرگردان و بی سر و سامان. حال که در پناه خود جان
بخشیدی و الطاف بی پایان روا داشتی، معتکف کوی
خویش نمودی و دلداده روی خویش و با بهره از خوی
خویش، این جانهای پاک را تابناک کن و در اعلیٰ غُرَف
افلاک منزل و مأوی بخش ظهیر و نصیر شو و
شهریاران کشور اثیر فرما تا هر یک در افق وجود تابنده
اختری گردند و از گنج محبت و هدایت دیهیم و افسری
جویند. توئی مقتدر توئی توانا و توئی شنونده و بینا.

ع ع

هو الاهی

ای شیدائی رویِ دلبرِ معنوی، هر عاشقی سرِ معشوقی
دارد و هر دلداده ای پریشانِ مویِ دلبری. تو که دلباخته
روی معشوق بزمِ الهی هستی، چون قُمری و فاخته روحانی
در این بوستانِ رحمانی و گلستانِ یزدانی بر سرو آزاد
بنشین و آغاز ترانه کن و فغان و ناله نما که روی آن گُل
صد برگ خندان در پس نقاب شد و جمال آن دلبر
رحمان در ورای حجاب. استغفرالله این نقاب و حجاب نظر
به ضعف بصر ماست و اِلَّا آن آفتاب را طلوع و غروبی فی
حدّ ذاته نه، در ملکوت امهائش لائح است.

عبدالبهاء عباس

هُوَاللّٰه

ای خداوند، یاران هوشمند را بنواز. عیش روحانی مهیا
ساز. بزم ربّانی بیارا و جمال نورانی بنما.
ای پروردگار، ابرار را بزرگواری کن و فیض ابدی آشکار
کن. اسرار پدیدار نما و انوار انتشار ده. هر دلی را همدم
یادت کن و هر چشمی را روشن و بینا. دوستان را عزیز
کن و یاران با فرهنگ و تمیز نما. هر یک را شمع جمع کن و
شاهد انجمن نما و سرو این چمن کن و طاووس این گلشن
نما تا جهان را تزئین بخشند و این نور مبین منتشر نمایند و
جبین به پرتو فیض قدیم بیارایند. توئی مقتدر و توانا و
توئی دهنده و بخشنده و بینا. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ
الْمُعْطَى الْفَضْلُ.

هُوَاللّٰه

ای دلبر مهربان، پاک یزدان من، از فضل بی پایان ایمان
و ایقان بخشیدی و ابواب عرفان گشودی. جان بشارت
یافت. دل مسرت جست. دیده بینا شد. گوش شنوا گردید.
انوار اشراق مشاهده شد. آهنگ ملأ اعلی استماع گردید.
یزدان مهربانا، چون هدایت شایان نمودی و عنایت رایگان
فرمودی در پناه خویش پناه ده و انتباه بخش. از اغیار
محفوظ دار و از اشرار مصون کن تا همواره با یاران دل و
جان مؤانست کنیم و با اهل استقامت مُجالست نمائیم و
روز به روز بر محبّت بیفزائیم. توئی مقتدر و توانا و توئی
قادر و عزیز و بینا و شنوا.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار، آن مشتاقان را تجلّی عنایت فرما و ابواب
موهبت بگشا. از هر آلودگی طیب و طاهر کن و از هر
ناشایستگی آزادی بخش. قمیصشان چون پیرهن یوسف
معطر کن و خُلق و خُویشان را چون جَبّ نسیم صبا پر
مُشک و عنبر نما. به صفات رحمانیت متّصف کن و به
اخلاق روحانیان متخلّق تا آیات توحید گردند و بیّنات
اشراق نور ربّ فرید. سبب عزّت امر تو گردند و علّت
بزرگواری قدر خود. تا شدتشان به رخاء مبدّل گردد و
فقرشان به غناء. عزّت ابدیه یابند و موهبت سرمدیه.
مظاهر تقدیس گردند و مطالع تنزیه از عالم نورانیت و
روحانیت حکایت کنند تا جمیع ابواب از جمیع جهات بر
وجوهشان گشوده گردد. اِنَّكَ اَنْتَ الْقَوِيُّ الْقَدِيرُ.

ع ع

پروردگارا، مهربانا

شکر ترا شاهراه هدایت بنمودی و ابواب ملکوت بگشودی
و به واسطه شمس حقیقت تجلی فرمودی. کوران بینا نمودی
و کران شنوا کردی. مردگان زنده فرمودی و فقیران اغنیا
کردی. گمراهان را راه بنمودی و تشنگان را به چشمه
هدایت دلالت کردی. ماهیان لب تشنه را به دریای حقیقت
رساندی و مرغان آواره را به گلشن عنایت دعوت
فرمودی.

پروردگارا، جمعی هستیم، بندگان تو و فقیران تو. دور افتاده ایم، مشتاقان تو. تشنه چشمه توئیم و دردمند درمان توئیم. در ره تو قدم نهادیم و مقصد و آرزوی جز نشر نفحات تو نداریم تا نفوس فریاد اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ بر آرند و دیده به مشاهده انوار روشن نمایند. از ظلمات جهالت برهند و طائف حول سراج هدایت گردند. بی نصیبان نصیب برند و محرومان محرم راز شوند. پروردگارا، به عین عنایت نظر نما. تأییدی آسمانی فرما. نفحات رُوحِ الْقُدُسِ مبذول دار تا به خدمت موفق گردیم و مانند ستاره های روشن در این اقلیم به نور هدایت بدرخشیم. توئی مقتدر و توانا و توئی عالم و بینا.

ع ع

هُوَاللّٰه

ای دلبر آفاق و ای معشوق هر بنده مشتاق، این نفوس به
فضل و موهبت نفیسنند و این اشخاص، اهل اخلاص. هر
یک ماهی تشنه لبند و در غایت عطش، آرزوی دریای تو
نمایند و مرغان چمنستان هدایتند و به تسبیح و تهلیل تو
پردازند. مشتاقان روی دلجوی تواند و مفتونان خُلق و
خوی تو و شب و روز به جان و دل در جستجوی تو و
در آرزوی وصول شهر و کوی تو.

دلبر، دلها را پُربا. دلدارا، به امید وصال نوازش نما. دل
 نشینا، به رجای وصال کام آنان را شیرین فرما. کل را
 سرمست باده سرور کن و از جذب و شوق و وله و شور
 نصیب موفور بخش. دلها خُرّم کن و جانها به جانان رسان.
 هر چند این جهانند، به جهان دیگر آگاه فرما و از نسیم
 گلشن ملکوت ابهی مشامها معطرّ فرما. قوّت آسمانی بخش
 و قدرت ربّانی ده. نطق فصیح عنایت کن و بیان بلیغ
 بیاموز. تا هر یک در این گلستان الهی مانند طیور آسمانی،
 گلبانگ حقایق و معانی زنند و آهنگ معنوی بلند نمایند.
 ای خدای مهربان، این موهبت ارزان فرما و این عنایت
 شایان و رایگان کن. توئی مستعان و توئی مئان. لا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ الرَّبُّ الْمُعْطِي الْكَرِيمُ الْعَزِيزُ الْوَهَّابُ.

ع ع

هو الابی

ای اَمَةُ اللهِ، در این ظهور اعظم مردی و
دلیری به ظهور آثار محبت الله و اشراق انوار
معرفت الله است، به صورت و جسم و هیكل
و اسم نه. تو اگر به این نار موقده ربانیّه
مشتعل گردی، حکم اعظم رجال یابی و مرد
میدان اِجلال شوی.

عبدالبهاء عباس

هُوَ الْأَبِي الْأَبِي

ای بی نیاز، آن مرغان چمن را پرواز ده و آن
بلیلان گلشن را به غزلخوانی دمساز نما و به
آواز ملکوت ابهت هراز کن. وجد و طربی
در قلوب انداز و جذب و ولهی در افتده و
ارواح افکن تا هر یک با چنگ و دف و نی،
هی هی آغاز نماید و صفت حمد تو گوید تا
هیکل عالم به اهتزاز آید و به هلله و ولوله
آهنگ چنگ الهی را به ملکوت ابی رساند.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای یاران عبدالبهاء، تا توانید عقد الفت بندید و از محبت
یکدیگر چون جام سرشار لبریز شوید تا سراج وحدت
اصلیه در این زجاجات متعدده روشن گردد و پرتو اندازد
و از برای نفوس ترقیات معنویّه حاصل گردد. اگر قُرْبِیَّت
درگاه احدیّت خواهید، باید حُکْمِ یَکِ نَفْسِ یَکِ پیدا کنید و یَکِ
روح و یَکِ قلب. هر یَکِ از برای دیگری جانفشانی کنید
تا شادمانی حاصل گردد و سُرُورِ آسمانی جلوه کند. وَ
عَلَيْكُمْ التَّحِيَّةُ وَ النَّاءُ.

ع ع

هو الله

خداوندا، آمرزگارا، این مجمع را تأیید کن و
توفیق بخش تا عالم را به نور اتحاد روشن
نماید. شرق و غرب را به پرتو محبت و نور
اتفاق منور کند.

ای بخشنده مهربان، دلها را به نفثات رُوح
الْقُدس زنده کن و رویها را مانند شمع افروخته
نما تا جهان را نورانی کنند و نفوس را رحمانی
نمایند. توئی بخشنده، توئی دهنده و توئی
مهربان.

ع ع

هُوَ اللَّهُ

پروردگارا، مهربانا، نفوسی در این محفل روحانی در نهایت
تبتّل و تضرّع حاضر شدیم و توجّه به ملکوت تو نمودیم و
آرزوی تأیید و توفیق می نمائیم تا با یکدیگر متحد شویم
و متفق گردیم و مانند شهد و شیر به هم پیامیزیم و سبب
ظهور وحدت عالم انسانی گردیم. با دلی پاک و جانی
تابناک مناجات کنیم و طلب حاجات نمائیم.

پروردگارا، نظر به گناه منما به فضل و عنایتت معامله فرما.
گناه ببخش. عطا بفرما. نار محبتت برافروز و پرده اوهام و
نفس و هوی بسوز. ما را از شرّ نفس محفوظ و مصون بدار
و در ظلّ حمایتت راحت و آسایش بخش. توئی مقتدر و
توانا.

ع ع

هو الابهی

ای ناطق به ثنای محبوب معنوی، صلاهی بیداری از ملکوت
ابهی می رسد که:

ای خفتگان فراش غفلت، وقت هوشیاریست و ای ساکنان
وادی حیرت، زمان بیداریست و ای تشنگانِ سلسبیلِ
حقیقت، دم ورود بر ساحلِ بحرِ موهبت است و ای
طالبان جمال معشوق روحانی، وقت مشاهده آیات به عین
بصیرتست. تا چند مأیوسید و تا کی به هوای خویش
مأنوس؛ وقت رجاست. وقت وفاست. وقت نداست. وقت
انقطاعست. وقت ارتفاعست. وقت اکتفاست. بکوشید،
بجروشید که زمان می گذرد.

عع

۶۳

ای پرودگار

آرزوی این بنده درگاه آنست که یاران
باختر را بینم دست در آغوش دوستان خاور
نموده اند و افراد انسانی به نهایت مهربانی
اعضای یک انجمنند و قطرات یک بحر. طیور
یک گلشنند و لئالی یک دریا. اوراق یک
شجرند و انوار یک شمس. توئی مقتدر و توانا
و توئی قادر و عزیز و بینا.

عع

هو الله

ای بهاء آسمانی، ما ضعیفیم و تو توانا. ما
فقیریم و تو کنز غنا. تأئیدی فرما. جان و
دل را سرور ابدی بخش و حیات سرمدی ده.
ثابت بر میثاق بدار و از اهل نفاق بیزار کن.
روحی جدید بدم. قوتی شدید بخش. پرده
اوهام بدر. انوار اسرار بر فروز. توئی مهربان
توئی توانا.

ع ع

هُوَاللّٰه

ای خداوند مهربان، بصیرتها را روشن کن. گوشها را شنوا
نما. دلهای مرده را زنده کن. نفوس خواب را بیدار نما.
خداوندا، ما را از هر قیدی آزاد فرما و به جهان نامحدود
خویش دلالت کن.

خداوندا، عنایتی فرما که تو را بشناسیم و عاشق جمال تو
باشیم. جوایب شمس حقیقت باشیم، از هر افقی طالع شود.
طالب رائقه طیبه باشیم، از هر گلی انتشار یابد.
خداوندا، ما را از عالم محدود نجات ده و به جهان نامحدود
خویش رسان تا در سبیل تو سلوک نمائیم. جستجوی تو
نمائیم و مشاهده جمال و کمال تو کنیم. توئی بخشنده توئی
مهربان توئی قادر و توانا.

ع ع

هُوَالاِهِی

ای خداوند مهربان، این اسیران زنجیر محبتت را دستگیر شو و ملجأ و پناه و مجیر. نفحات قدس از گلشن عنایت بفرست و ساحت دلها را گلستان موهبت کن و چمنستان حقیقت نما از غیر خود بیزار کن و به راز و نیاز دمساز فرما. مور حقیر را سلیمان اقلیم جلیل کن و ذره فقیر را امیر اوج اثیر فرما. قطره را موهبت بحر بخش و سبزه را طراوت و لطافت شجره اخضر عطاء فرما. کُل یارانِ تواند و بندگانِ درگاه تو. فضل و جود مبذول دار و در این یوم مسعود تأیید مخصوص مشهود کن. توئی بخشنده و مهربان و درخشنده و تابان.

هُوَ الْآبَهُی

ای بنده جمال قدم، در جمیع امور متوسّل به حی قیوم شو و متوکّل به ربّ ودود. قلب انسان تا اعتماد بر حضرت یزدان ننماید، راحت و آسایش نیابد. بلی، سعی و کوشش، جهد و ورزش لازم و واجب و فرض و قصور و فتور مذموم و مقدوح بلکه شب و روز آنی نباید مهمل بود و دقیقه نباید از دست داد چون کائنات سایره باید لیلاً و نهاراً در کار مشغول شد و چون شمس و قمر و نجوم و عناصر و اعیان ممکنات در خدمات مداومت کرد ولی باید اعتماد بر تأییدات نمود و اتکاء و اتکال بر فیوضات کرد. زیرا اگر فیض حقیقت نرسد و عون و عنایت شامل نگردد، زحمت ثمر نبخشد، کوشش فایده ندهد. و همچنین تا به اسباب تمسک نشود و به وسایل تشبّث نگردد، ثمری حاصل نشود. اَبیَ اللَّهِ أَنْ یَجْرِیَ الْأُمُورُ إِلَّا بِأَسْبَابِهَا وَ جَعَلْنَا لِكُلِّ شَیْءٍ سَبَبًا.

هُوَاللّٰه

ای پدر آسمانی، جُنود ملکوت داری و ملائکه روحانی. ما بیچارگان مرغ بال و پر شکسته ایم ولی در فضای ملکوت، پرواز آرزو کنیم. ماهیان تشنه لبیم، دریای آب حیات طلبیم. پروانه عالم ناسوتیم، آرزوی سِراج لاهوت داریم. در نهایت ضعف و بی قوتیم ولی خود را به صف عالم می زنیم. پس ای ربّ الجُنود، تأیید فرما تا سپاه انوار ظَفَر یابد و لشکر ظلمات شکست خورد. ما را به خدمت ملکوت موفّق دار و بر اسرار الهی مطلع نما و به سلطنت سرمدی بشارت ده و از حیات ابدیّه بهره و نصیب بخش زبان را گویا کن و دیده را بینا نما تا مشاهده عالم ملکوت کنیم و به نطق فصیح ستایش جمال و کمال تو نمائیم. توئی بخشنده و مهربان.

عبدالبهاء عبّاس

هُوَ اللَّهُ

اللَّهُمَّ يَا رَبَّ الْحَقَائِقِ وَالْمَعَانِي، أَنْظِرْ إِلَى ذَلِكَ
الْجَمْعِ الرَّحْمَانِيِّ وَالْحِزْبِ الرَّبَّانِيِّ بِلَحْظَاتِ
عَيْنِ عِنَايَتِكَ وَاحْفَظْهُمْ بِجُنُودِ حِفْظِكَ وَ
حِمَايَتِكَ وَاحْرُسْهُمْ بِحَرَسِ حِفْظِكَ وَكِلَابَتِكَ
وَإَيْدِهِمْ عَلَى الْوِفَاقِ وَوَقْفِهِمْ عَلَى الثَّبَاتِ فِي
الْإِتِّحَادِ وَأَنْزِلْ عَلَيْهِمُ الْبَرَكَاتِ وَقَدِّرْ لَهُمْ
الْخِدْمَاتِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْقَوِيُّ الْكَرِيمُ الرَّحْمَنُ
الرَّحِيمُ.

ع ٤

ای احبای الهی، شما که صدرنشین این بزمید و تیغ آتشین
این رزم، طیور حدائق توحیدید و حقایق تجرید در ظلّ
کلمه وحدانیّت جمع شوید و تحت لواء حضرت احدیّت
مجمعُ الشَّمْل... در الفت و محبّت بکوشید و با هم بجوشید
به اخلاق الهی ممتاز از ناس شوید و به روش و سلوک
مالک المُلُوك، سالک بینِ ناس. در جمع شمل بکوشید و در
ترقی در جمیع مراتب بین جمع. به یکدیگر مهربان باشید و
با آشنا و بیگانه خیر جوینان. نظر به قصور ننمائید و از
فیض ظهور محروم نگردید...

هُوَالْأَبْهَى

ای خداوند مهربان، عنایتی فرما و موهبتی
بنما تا همت این بینوایان بلند گردد و بندها
بگسلیم و از بیگانگان بیزار شویم و به تو دل
بندیم و به تمامی در دام عشقت گرفتار شویم.
آتشی در دل بر فروزیم و حُجُبَات ما سوی
بسوزیم و چشم از مادون بدوزیم و به مشاهده
جمال در ملکوت ابهت باز کنیم.

ع ع

هُوَالْأَيْهِي

ای جمال ایهی، ای حضرت کبریا، این
سرگشتگان، گمگشتگان کوی تواند
و سودائیان روی تو. عنایتی فرما تا
قلوب جلوه گاه روی تو گردد و صدور
آتشکده های پُر سوز. انوار اسرار بر
سرائر بتابد و پرتو بینش بر بصائر زند.

ع ع

هو الله

ای بنده بهاء، مانند نسیم لطیف بهار روحانی به هر دیار
مرور نمائی، مُشکبار شو و مَشامها را معطر نما. آیت
روحانی باش و انسان رحمانی. جمیع نفوس را بشارت
موهبت کبری گرد و با حالت پُر انقطاع ملاقات نما. روح
و ریحان جو و نهایت بشاشت را آشکار کن. ابداً محزون
مشو. مغموم مگرد. وسیع باش و متحمل هر حالت تا از
جمیع جهات تائیدات مشاهده نمائی و توفیقات ملاحظه
نمائی. وَ عَلَیْكَ التَّحِیَّةُ وَ التَّنَاءُ.

ع ع

هُوَاللّٰه

ای دلبر مهربان، یاران را مُونس دل و جان
باش. در هر دَمی از بحرِ الطافِ شبِ نمی
بفرست و در هر نَفَسی باده تازه ای بنوشان و
می پرست بگردان تا جامِ صهبای الهی به
دست گیرند و طالبان را سرمست کنند و
عاشقان را نشئه باده الست بخشد.

عبدالبهاء عبّاس

هُوَالله

ای پاک یزدان من، این یاران باوفا مفتون روی تواند و
مجنون موی تو و سر گشته کوی تو و تشنه جوی تو. نظر
عنایتی فرما و موهبتی مبذول دار که هر دم روحی جدید
یابند و حیاتی بدیع خواهند. به وصایا و نصائح تو پردازند
و درس عشق و محبت بیاموزند و به موجب تعالیم رحمانی
روش و سلوک نمایند.

ای خدای مهربان، این بندگان از بی وفایان جفا دیدند و
در هر روزی بلائی کشیدند و تحمل مشقتهای بی پایان
نمودند و صبر و تحمل کردند و زبان به شکرانه گشودند و
از شدت محبت گریستند و خندیدند و در نهایت سرور و
بشاشت، آتش ظلم و ستم را گلزار و گلشن یافتند. چون
غنچه شکفتند و مانند گل جلوه نمودند.

ای خداوند یکتا، این نفوس مطمئنه را جام عطا بخش و
این قلوب راضیه مرضیه را نشئه صهباء احسان کن تا یاد
کمال و جمالت باده گردد و به نغمه و ترانه پردازند و
سامعین را فرح و وله بخشند و طالبان را به جذب و طرب
آرند. جام عشق به دور آرند و باده سرور و شادمانی ابدی
بنوشند و بنوشانند.

خدایا، این مستمندان را توانگر فرما و این مظلومان را
ارجمند کن و این سرگشتگان را سر و سامانی ده و این
مخزونان را سرور ابدی بخش. توئی مقتدر و توانا و توئی
بخشنده و مهربان.

عع

هَوَالِئِهِ

ای ناطق به ثنای الهی، اگر بگوئی، از راز و نیاز او گوی و اگر بجویی، جمال بی انباز او جوی و اگر پیوئی، سوی او پوی چه که هر گفتگوئی جز این حقیقت معنویّه، هذیانست و هر جستجوئی به غیر از آن معشوق حقیقی، زیان و خُسرانست و هر سعی و کوششی دون این روش و جوشش تعب و زحمت بی پایانست.

پس الیوم باید هر فکر و ذکر و حرکت و مقصد و مُراد را فراموش نمود. جز او ندانست و جز او ندید و جز او نشنید بلکه بکلی گرفتار او شد و از بیگانه و خویش بیزار گشت و به نشر روائحِ قُدسِ احدیتش مشغول شد. ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ.

عبدالبهاء عباس

هُوَ الْإِلَهِيُّ الْأَبْهِيُّ

ای خداوند مهربان، بنده درگاه توایم و ملتجی به آستان مقدس تو. جز رکن شدید، پناهی نجوئیم و به غیر کهف حمایت، التجاء نکنیم. حفظ و صیانت فرما و عنایت و حمایت کن. ما را موفق نما تا رضای تو جوئیم و ثنای تو گوئیم و در راه حقیقت پوئیم. مستغنی از غیر تو گردیم و مستفیض از بحر کرم تو شویم. در اعلاء امرت کوشیم و در نشر نفحات سعی بلیغ نمائیم. از خود غافل گشته، به تو مشغول شویم و از ما دون بیزار شده، گرفتار تو گردیم. ای پروردگار، ای آمرزگار، فضل و عنایتی و فیض و موهبتی تا بر این موفق شویم و به این مؤید گردیم. توئی مقتدر و توانا و توئی واقف و بینا. اِنَّكَ اَنْتَ الْكَرِيمُ. اِنَّكَ اَنْتَ الرَّحِيمُ. اِنَّكَ اَنْتَ الْعَفُوُّ الْعَفُوُّ الْقَابِلُ التَّوْبَةِ وَ غَافِرُ الذُّنُوبِ شَدِيدُ الْمِحَالِ. وَ الْبِهَاءُ عَلَيْكُمْ يَا اَحِبَّاءَ اللَّهِ.

هُوَ الْأَبِي

اللَّهُمَّ هَؤُلَاءِ عِبَادُ نَسَبَتَهُمْ بِجَمَالِكَ وَأَخَذَتْهُمْ
تَحْتَ ظِلِّ جَنَاحِ عَنُقَاءِ مَشْرِقِ أَحَدِيَّتِكَ أَيَّدَهُمْ
فِي جَمِيعِ الشُّؤْنِ وَالْأَحْوَالِ عَلَى التَّدْرُجِ فِي
مَدَارِجِ الْعِلْمِ وَالْفَضْلِ وَالْكَمَالِ وَاجْعَلْهُمْ
مَظَاهِرَ الْمَوَاهِبِ وَمَطَالِعَ الْأَحْسَانِ فِي كُلِّ
شَيْءٍ مِنْ آثَارِ قُدْرَتِكَ فِي الْأَمْكَانِ. إِنَّكَ أَنْتَ
الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمَنَّانُ.

ع ع

هُوَاللّٰه

ای پروردگار عالمیان، در این جهان به آتش
عشقت بسوز و در آن جهان به مشاهده روی
مه رویت کامران فرما. در این عالم چون شمع
بگداز و در آن عالم چون پروانه گرد شعله
جمالت پرواز ده. توئی خجسته دلبر من و
توئی فرخنده یار جان پرور من.

ع ع

هُوَاللّٰهُ

ای پروردگار، ابرار را بزرگوار کن و فیض ابدی آشکار کن. اسرار پدیدار نما و انوار انتشار ده. هر دلی را همدم یادت کن و هر چشمی را روشن و بینا. دوستان را عزیز کن و یاران با فرهنگ و تمیز نما. هر یک را شمع جمع کن و شاهد انجمن نما و سرو این چمن کن و طاووس این گلشن نما تا جهان را تزئین بخشد و این نور مبین منتشر نمایند و جبین به یرتو فیض قدیم بیارایند. توئی مقتدر و توانا و توئی دهنده و بخشنده و بینا. لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْكَرِيمُ الرَّحِيمُ الْمُعْطَى الْفَضْلُ.

ع ۴

هُوَاللّٰه

ای بی نیاز، بندگان و کنیزان را بنواز و آرزوی جمیع را شایان و رایگان ساز به اوج محبت پرواز ده و با طیور حدیقه الطاف همراز و دمساز نما. قوتی دیگر بخش و حالتی خوشتر عطا فرما. چشم از خطا ببوش و عزت و برکت در این جهان و آن جهان عطا فرما. راحت و آسایش ده و به نصایح و وصایای خویش آرایش بخش و از آزمایش برهان. بخششت جهانگیر است و الطافت مجیر و دستگیر هر مستجیر. عدم را موهبت وجود بخشیدی و سرگشتگان را به ظلّ ممدود رساندی و تشنگان را به ماء مَورود وارد نمودی. کَرَمَت، عَمیم است و فضل و جُودت، عظیم. عنایتت، آفتاب است و مشقّات و مشکلات خَلق، ظلمات. پرتوی بینداز و جمیع یاران و اماء رحمان را راحت ساز. تویی مقتدر و عزیز و توانا و تویی دارنده و رهاننده و بیننده و مهربان.

ع ع

هو الله

ای مهتدی به صبح هُدی، فجر ساطع چون از افق شیراز
بارقه اش منتشر در آفاق گشت، بشارت عظمی بود و
کوکب موهبت کبری. پرتوش افق حقیقت را روشن نمود
ولی در آن موطن مألوف چنانکه باید و شاید این موهبت
تا حال جلوه ننمود. هر چند آن شعاع لامع دیده بعضی از
اهل آن اقلیم را روشن نمود اما چنان که سزاوار است تا
به حال حاصل نشد. سبحان الله باختر به پرتو آن سرور
غبطه آسمان گردید ولی خاور هنوز به این فیض اعظم
مُنَّور کَمَا هُوَ حَقُّهُ نگر دیده.

پس ای مهتدی به نور هُدی، همتی فرما که آن اقلیم رَشکِ
خُلْدِ برین گردد و مرآت مُرْتَسِّمِ از صور علیین شود.
سزاوار چنین است که موطن آفتاب انور، مشرق هدایت
کُبری شود و مطلع موهبت عظمی. وَ عَلَیْكَ التَّحِیَّةُ وَ
التَّنَاءُ.

این مناجات را هر نفسی به کمال تضرع
و ابتهال بخواند، سبب روح و ریحان قلب
این عبد گردد و حکم ملاقات دارد.

هُوَ الْإِلَهِيُّ

إِلَهِي إِلَهِي، إِنِّي أَبْسُطُ إِلَيْكَ أَكْفَ التَّضَرُّعِ وَ التَّبَتُّلِ وَ الْإِبْتِهَالِ
وَ أُعْفِرُ وَجْهِي بِتُرَابِ عَتَبَةِ تَقَدَّسَتْ عَنْ إِدْرَاكِ أَهْلِ الْحَقَائِقِ
وَ التُّعُوتِ مِنْ أَوْلَى الْأَلْبَابِ أَنْ تُنْظَرَ إِلَيَّ عَبْدِكَ الْخَاضِعِ
الْخَاشِعِ بِيَابِ أَحَدِيَّتِكَ بِلِحَظَاتِ أَعْيُنِ رَحْمَانِيَّتِكَ وَ تَعْمُرُهُ
فِي بَحَارِ رَحْمَةِ صَمَدَانِيَّتِكَ.

أَيُّ رَبِّ، إِنَّهُ عَبْدُكَ الْبَائِسُ الْفَقِيرُ وَ رَقِيقُكَ السَّائِلُ
الْمُتَضَرِّعُ الْأَسِيرُ مُبْتَهَلٌ إِلَيْكَ مُتَوَكِّلٌ عَلَيْكَ مُتَضَرِّعٌ بَيْنَ
يَدَيْكَ يُنَادِيكَ وَ يُنَاجِيكَ وَ يَقُولُ:

رَبِّ، أَيَدِنِي عَلَى خِدْمَةِ أَحِبَائِكَ وَقَوِّنِي عَلَى عُبودِيَّةِ
حَضْرَتِ أَحَدِيَّتِكَ وَنُورِ جَبِينِي بِأَنْوَارِ التَّعَبُّدِ فِي سَاحَةِ
قُدْسِكَ وَالتَّبَتُّلِ إِلَى مَلَكُوتِ عَظَمَتِكَ وَحَقِّقْنِي بِالفَنَاءِ فِي
فَنَاءِ بَابِ الوَهْيِيتِكَ وَأَعِنِّي عَلَى المُواظَبَةِ عَلَى الأَبْعَادِ فِي
رَحْبَةِ رَبُّوبِيَّتِكَ.

أَيُّ رَبِّ، اسقِنِي كَأْسَ الفَنَاءِ وَالبِسْنِي ثَوْبَ الفَنَاءِ وَأَغْرِقْنِي
فِي بَحْرِ الفَنَاءِ وَاجْعَلْنِي غُبَاراً فِي مَمَرِ الأَحْبَاءِ وَاجْعَلْنِي
فِدَاءً لِلْأَرْضِ الَّتِي وَطِئْتُهَا أَقْدَامُ الأَصْفِيَاءِ فِي سَبِيلِكَ يَا رَبَّ
العِزَّةِ وَالعُلَى. إِنَّكَ أَنْتَ الكَرِيمُ المُنْتَعَالُ. هَذَا مَا يُنَادِيكَ بِهِ
ذَلِكَ العَبْدُ فِي البُكُورِ وَالأَصَالِ.

أَيُّ رَبِّ، حَقِّقْ أَمَالَهُ وَنُورِ أَسْرَارَهُ وَاشْرَحْ صَدْرَهُ وَأَوْقِدْ
مِصْبَاحَهُ فِي خِدْمَةِ أَمْرِكَ وَعِبَادِكَ. إِنَّكَ أَنْتَ الكَرِيمُ
الرَّحِيمُ الوَهَّابُ وَإِنَّكَ أَنْتَ العَزِيزُ الرَّؤُوفُ الرَّحْمَنُ.

ع ع

هُوَاللّٰه

ای پروردگار، دلها را روشن کن.

ای خداوند مهربان، قلوب را رشک گلزار و گلشن فرما.
ای محبوب بی همتا، نفحات عنایت بوزان. انوار احسان
تابان کن تا دلها پاک و پاکیزه شود، از تأییدات تو بهره و
نصیب گیرد. این جمع راه تو پویند راز تو جویند. روی تو
بینند. خوی تو گیرند.

ای پروردگار، الطاف بی پایان ارزان فرما. گنج هدایت
رایگان کن تا این بیچارگان چاره یابند. توئی مهربان توئی
بخشنده توئی دانا و توانا.

هُوَاللّٰه

ای پروردگار مهربان، در درگاهت پناه ده و به اسرار
آگاه کن. چشم بینا نما و گوشم شنوا کن و جان و دل را
به راز و نیازت همدم نما.

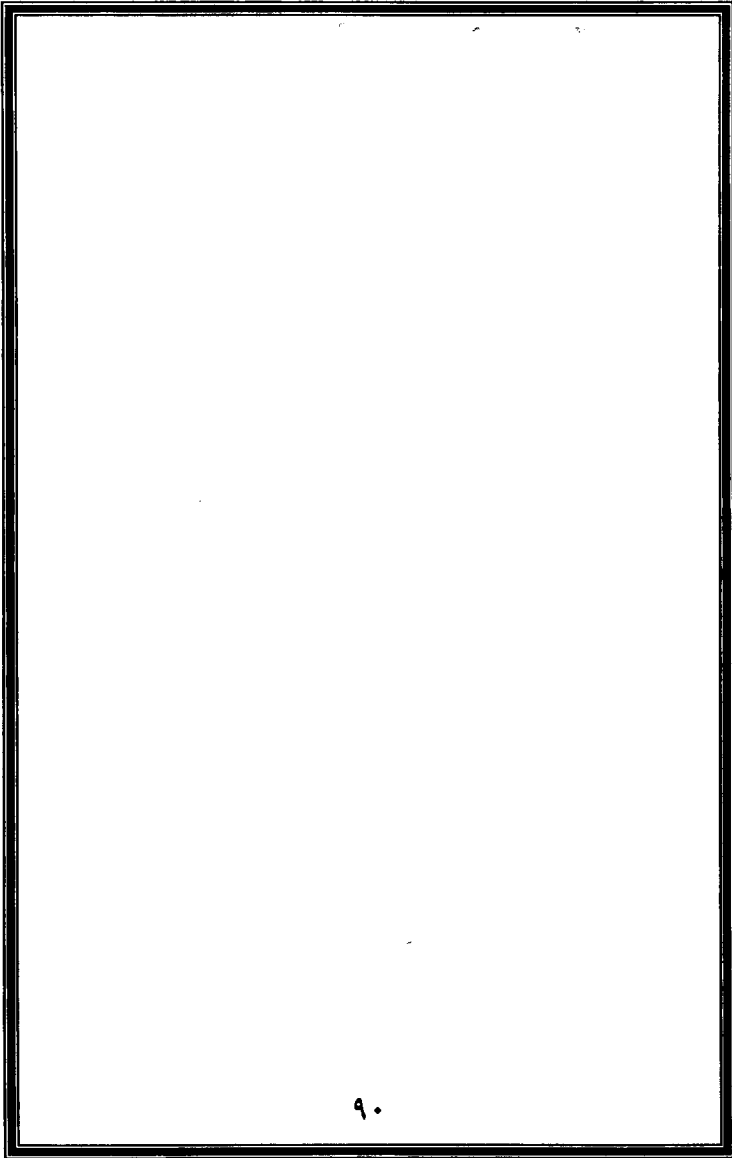
ای خداوند، گمگشته ایم، راه نما. تشنگانیم، آب ده.
گرسنه ایم، عشاء ربّانی بخش. افسرده ایم، فرح آسمانی ده.
اسیر ناسوتیم، آزادی لاهوت بخش. تعلق به عالم خاک
داریم، مفتون عالم پاک کن. در قید هوی و هوسیم و
نفس پرست، از این دام و بند رهائی بخش. خوار و ذلیلیم،
در ملکوت عزّت عزیز نما. محرومیم، محرم راز کن.
پژمرده ایم، به فیض رُوحِ الْقُدُس تر و تازه نما. افسرده ایم،
به نار محبّت بر افروز. مُرده ایم، به حیات ابدیه زنده کن
تا در این عصر انوار نصیب موفور از ربّ غفور یابیم و در
ملکوت الهی در آئیم و فیض ابدی جوئیم و موهبت
سرمدی یابیم. توئی دهنده و بخشنده و مهربان و توئی
آمرزنده و تابنده و مستعان. ع ع

هو الابهی

ای پروردگار، هر چند گنهکارم ولی به
بخششت امیدوار. مستمندم و فقیر، توئی
ارجمند و مجیر. دردمندم و حقیر، توئی درمان
هر علیل و اسیر.

خداوندا، تأییدی بخش و توفیقی احسان فرما
تا به خدمت کوشم و رداء موهبت پوشم و
سلسبیل عنایت نوشم. وَالْبَهَاءُ عَلَیْكَ.

عع

آثار مبارکہ حضرت ولی امر اللہ

هُوَ اللَّهُ

يَا رَبَّنَا الْأَعْلَى، نَسْتُلُكَ بِحَقِّ دَمِكَ الْمَرَشُوشِ عَلَى الثَّرَابِ
بِأَنْ تَجِبَ دُعَائَنَا وَتَحْفَظَنَا فِي صَوْنِ حِمَايَتِكَ وَكِلَابَتِكَ وَ
تُمْطِرَ عَلَيْنَا سَحَابَ جُودِكَ وَإِحْسَانِكَ وَتُوَيِّدَنَا وَتُوقِّفَنَا
عَلَى السُّلُوكِ فِي سَبِيلِكَ وَالتَّمَسُّكِ بِحَبْلِ وِلَايَتِكَ وَائْتِنَاتِ
حُجَّتِكَ وَالتَّشَارِ آثَارِكَ وَدَفْعِ شَرِّ أَعْدَائِكَ وَالتَّحَلُّقِ
بِأَخْلَاقِكَ وَإِعْلَانِ أَمْرِ مَحْبُوبِكَ الْأَبْهَى الَّذِي فَدَيْتَ نَفْسَكَ فِي
سَبِيلِهِ وَ مَا تَمَيَّنْتَ إِلَّا الْقَتْلَ فِي مَحَبَّتِهِ أَغْنَيْنَا يَا مَحْبُوبِنَا
الْأَعْلَى وَ اشْدُدْ أَرْوَرتَنَا وَ ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَ كَفِّرْ

عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَاطْلُقْ أَلْسِنَتَنَا بِمَحَامِدِكَ وَتُعُوتِكَ وَكَلِّلْ
أَعْمَالَنَا وَمَجْهُودَاتِنَا بِأَكْلِيلِ قَبُولِكَ وَرِضَائِكَ وَاجْعَلْ خَاتِمَةَ
حَيَاتِنَا مَا قَدَّرْتَهُ لِلْمُخْلِصِينَ مِنْ بَرِيَّتِكَ وَاجْرِنَا فِي جَوَارِ
رَحْمَتِكَ وَأَدْخِلْنَا فِي فِنَاءِ أَنْوَارِ قُرْبِكَ وَاحْشُرْنَا مَعَ الْمُقَرَّبِينَ
مِنْ أَحِبَّتِكَ وَقَدِّرْ لَنَا الْوَفُودَ عَلَيْكَ وَرَتِّحْنَا بِصَهْبَاءِ لِقَائِكَ وَ
اخْلِدْنَا فِي حَدَائِقِ قُدْسِكَ وَارْزُقْنَا كُلَّ خَيْرٍ قَدَّرْتَهُ فِي
مَلَكُوتِكَ يَا مُغِيثَ الْعَالَمِينَ.

بنده آستانش شوقی

هُوَ اللهُ

رَبَّنَا وَمَلَاذِنَا، أَزِلْ كُرُوبَنَا بِبُزُوعِ شَمْسٍ وَعَدِكَ الْكَرِيمِ وَ
خَفِّفْ هُمُومَنَا بِبُزُولِ مَلَائِكَةِ نَصْرِكَ الْمُبِينِ وَانِرْ أَبْصَارَنَا
بِمُشَاهَدَةِ آيَاتِ أَمْرِكَ الْعَظِيمِ.

رَبَّنَا، أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا مِنْ لَدُنْكَ. رَبَّنَا افْتَحْ عَلَيَّ وَجُوهِنَا
أَبْوَابَ السَّعَادَةِ وَالرِّخَاءِ وَادْفِنْنَا حَلَاوَةَ الْهَنَاءِ وَارْفَعْنَا مَقَامًا
أَنْتَ أَوْعَدْتَنَا بِهِ فِي صُحُفِكَ وَكُتُبِكَ. إِلَى مَتَى يَا إِلَهِنَا هَذَا
الظُّلْمُ وَالطُّغْيَانُ. إِلَى مَتَى هَذَا الْجُورُ وَالْعُدْوَانُ. هَلْ لَنَا مِنْ
مَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا أَنْتَ؟ لَا وَحَضْرَةَ رَحْمَانِيَّتِكَ. أَنْتَ مُجِيرُ
الْمُضْطَرِّينَ. أَنْتَ سَمِيعُ دُعَاءِ الْمَلْهُوفِينَ. أَدْرِكُنَا بِفَضْلِكَ
يَا رَبَّنَا الْإِلَهِيَّ وَلَا تُخَيِّبْ آمَالَنَا يَا مَقْصُودَ الْعَالَمِينَ وَارْحَمِ
الرَّاحِمِينَ.

بنده آستانش شوقی

هو الله

ای مولای شفق و خون، از ملکوت ابهایت، نظری به
حال این پروردگان ید عنایت افکن و حزب مظلومت را
قوت و شهرتی ده. آتش فرقت و حرقت بنشان و به ماء
معین هدایت من علی الارض، تسکین و تخفیف ده. قلوب
پژمرده دوستان را به بشارتی جدید مشعوف کن و بنیان
مجید امرت را در آن اقلیم مقدس استوار و مرتفع فرما. هر
مشکلی را به ید قدرتت رفع کن و وحشت و اضطراب را
به آسایش دل و جان تبدیل ده. آشفتهگان رویت را به
تحقق آمال تسلیت بخش و این آوارگان مستمند را در
کَهِف حراست و حمایت محفوظ دار.

بنده آستانش شوقی

هو الله

ای خدای مهربان، ثناء عظیمت را به اسبابی غیبی در عالم امکان نصرتی سریع بخش و یاران ایران را در این سبیل به خدماتی فائق موفق کن. سرآورده وحدت عالم انسانی را در قطب آفاق به موجب تعالیم ربّانیّه ات مرتفع نما و یاران آن سامان را در سایه آن خیمه یکرنگ در انظار عالم جلوه ده. این حزب متشکّست را در ظلّ لواء میثاقت، ناصراً مظفراً، جمع کن و هر یک را عزیز دو جهان فرما. آلاء و نِعَم مادی و معنوی را بر خادمان جانفشان امرت مبذول کن و این بندگان با وفایت را در ملکوت خویش به ثوابی جزیل فائز و نائل فرما.

بنده آستانش شوقی

هو الله

یا مولائی الحَنُون، بنده خالص مخلص
درگاهت را بر نشر نفحات قدسیّه ات مؤید
دار تا به بیانی فصیح و انجذابی بدیع و دلیلی
قاطع و انقطاعی کامل، امر عظیمت را گوشزد
هر شریف و وضع نماید و تا آخر الحیوة بر
این عمل جلیل لیلأ و نهارأ قائم و ثابت بماند
و از بندگانت و یاران با وفایت محسوب شود.
بنده آستانش شوقی

رَبَّنَا، وَفَقَّنَا عَلَى مَعْرِفَةِ أَمْرِكَ الْعَظِيمِ وَالتَّحَلُّقِ
بِخُلُقِكَ الْكَرِيمِ وَالسُّلُوكِ فِي مَنِهْجِكَ الْقَوِيمِ
بِفَضْلِكَ الْقَدِيمِ وَجُودِكَ الْعَمِيمِ. إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ.
إِنَّكَ أَنْتَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ.

بنده آستانش شوقی

فهرست

آثار مبارکه حضرت بهاء الله

صفحه

- ۲- هو الاهی، اقرأ هذا الدعاء في كل صباح و مساء...
- ۳- هو السامع المجیب، یا الھی اصبحت... (دعای صبح)
- ۴- هو المهیمن القیوم، اصبحت یا الھی... (دعای خروج از بیت)
- ۵- هو المهیمن علی الاسماء، الھی الھی کیف... (دعای قبل از خواب)
- ۶- هو الله تعالی شأنه العظمه و الاقتدار، یا... (دعای خروج از شهر)
- ۷- هو الحافظ الشافی، انت الذی یا الھی...
- ۹- بسمه المهیمن علی الاسماء، قل الھی الھی فرج همی...

- ۱۰- هو الله تعالى شانه العظمه و الاقتدار، الهی الهی... (دعای شکر)
- ۱۲- الها معبودا مقصودا کریمیا رحیما، جانها از تو و...
- ۱۴- قلباً طاهراً فاخلاق فی یا الهی...
- ۱۵- یا من وجهک کعبتی و جمالك حرمی...
- ۱۶- الها معبودا مسجودا، شهادت می دهم به وحدانیت...
- ۱۷- الها معبودا ملکا ملک الملوکا، از تو می طلبم تأیید...
- ۱۸- الها معبودا مسجودا کریمیا رحیما، تو آگاهی و...
- ۱۹- الهی الهی، سراج امرت را به دهن حکمت...
- ۲۰- الها معبودا کریمیا رحیما، توئی آن سلطانی که...
- ۲۱- هو الناصر المعین، الها کریمیا رحیما، به تو توجه...
- ۲۲- الها معبودا، تو را ذکر می نمایم و به حبل عنایتت...
- ۲۳- بسم ربنا العلی الابهی، ای اله من، جوهر حمد و...
- ۲۴- بگو: ای آقای من و مولای من و اله من و...
- ۲۵- لكل واحد ان يقول مقبلا الى کعبه الله، سبحانک...
- ۲۶- الها معبودا ملکا مقصودا، به چه لسان ترا شکر نمایم...
- ۲۷- در مقام مناجات و ابتهال با غنی متعال به این کلمه...
- ۲۸- الهی الهی، این عبد را از شر نفس و هوی حفظ...
- ۲۹- الها معبودا ملکا، حمد و ثنا سزاوار تو است چه که...
- ۳۰- به لسان جان محبوب امکان را ندا کن و بگو: ای...
- ۳۲- هو العلی العالی الاعلی، ای بلبان الهی، از...
- ۳۵- الها مقصودا معبودا کریمیا رحیما در هر شیء...

آثار مبارکه حضرت عبدالبهاء

- ۳۸- مژده باد، مژده باد، متن صوت مبارك حضرت عبدالبهاء
- ۴۰- ای خداوند بی مانند، به حکمت کبرایت اقتران در...
- ۴۱- هو الاهی، خدایا، این چه فضلیست که عنایت...
- ۴۲- هو الله، ای یزدان مهربانم و آرزوی دل و جانم...
- ۴۳- به نام پاك یزدان شهریار جهان آسمان، ای یاران...
- ۴۴- هو الله، ای معشوق این شیدائیان و مقصود این...
- ۴۵- هو الاهی، ای آشفته جمال رحمان، در این بهار...
- ۴۶- هو الله، ای خداوند بی همتا، این نفوس پر شوق و...
- ۴۷- هو الله، ای پروردگار، ای آمرزگار، یاران را مانند...
- ۴۸- هو الله، ای پروردگار، مرا بیدار کن. هشیار نما...
- ۴۹- ای یزدان پاك، این فارسیان یاران دیرینند و...
- ۵۰- هو الاهی، ای شیدایی روی دلبر معنوی، هر عاشقی...
- ۵۱- هو الله، ای خداوند، یاران هوشمند را بنواز...
- ۵۲- هو الله، ای دلبر مهربان، پاك یزدان من، از فضل...
- ۵۳- هو الله، ای پروردگار، آن مشتاقان را تجلی عنایت...
- ۵۴- پروردگارا، مهربانا، شکر ترا که شاهراه هدایت...
- ۵۶- هو الله، ای دلبر آفاق و ای معشوق هر بنده مشتاق...
- ۵۸- هو الاهی، ای امه الله، در این ظهور اعظم مردی و...
- ۵۹- هو الاهی الاهی، ای بی نیاز، آن مرغان چمن را...
- ۶۰- هو الله، ای یاران عبدالبهاء، تا توانید...

- ۶۱- هو الله، خداوندا، آمرزگارا، این مجمع را تأیید کن و...
- ۶۲- هو الله، پروردگارا، مهربانا، نفوسی در این محفل...
- ۶۳- هو الاهی، ای ناطق به ثنای محبوب معنوی...
- ۶۴- هو الله، ای بهاء آسمانی، ما ضعیفیم و تو توانا، ما...
- ۶۵- ای پروردگار، آرزوی این بنده درگاه آنست که...
- ۶۶- هو الله، ای خداوند مهربان، بصیرتها را روشن کن...
- ۶۷- هو الاهی، ای خداوند مهربان، این اسیران زنجیر...
- ۶۸- هو الاهی، ای بنده جمال قدم، در جمیع امور...
- ۶۹- هو الله، ای پدر آسمانی، جنود ملکوت داری و ملائکه...
- ۷۰- هو الله، اللهم یا رب الحقائق و المعانی، انظر الی...
- ۷۱- ای احبای الهی، شما که صدر نشین این بزمید و تیغ...
- ۷۲- هو الاهی، ای خداوند مهربان، عنایتی فرما و...
- ۷۳- هو الاهی، ای جمال اهی، ای حضرت کبریا، این...
- ۷۴- هو الله، ای بنده بهاء، مانند نسیم لطیف بهار روحانی...
- ۷۵- هو الله، ای دلبر مهربان، یاران را مونس دل و جان...
- ۷۶- هو الله، ای پاک یزدان من، این یاران با وفا مفتون...
- ۷۸- هو الاهی، ای ناطق به ثنای الهی، اگر بگوئی...
- ۷۹- هو الاهی الاهی، ای خداوند مهربان، بنده درگاه...
- ۸۰- هو الاهی، اللهم هولاء عباد نسبتهم بجمالک و...
- ۸۱- هو الله، ای پروردگار عالمیان، در این جهان...
- ۸۲- هو الله، ای پروردگار، ابرار را بزرگواری کن و...

- ۸۳- هو الله، ای بی نیاز، بندگان و کنیزان را بنواز و...
 ۸۴- هو الله، ای مهتدی به صبح هدی، فجر ساطع چون از...
 ۸۵- هو الاهی، الھی، الھی، انی ابسط الیک... (مناجات لقاء)
 ۸۷- هو الله، ای پروردگار، دلها را روشن...
 ۸۸- هو الله، ای پروردگار مهربان، در درگاهت پناه ده...
 ۸۹- هو الاهی، ای پروردگار، هر چند گنهکارم ولی...

آثار مبارکه حضرت ولی امرالله

- ۹۲- هو الله، یا ربنا الاعلی، نستلک بحق دمک المرشوش...
 ۹۴- هو الله، ربنا و ملاذنا، ازل کروینا بیزوغ...
 ۹۵- هو الله، ای مولای شفق و حنون، از ملکوت ابهایت...
 ۹۶- هو الله، ای خدای مهربان، نباء عظیمت را به اسبابی...
 ۹۷- هو الله، یا مولائی الحنون، بنده خالص مخلص...
 ۹۸- ربنا، وقفنا علی معرفه امرک العظیم...

مآخذ

آثار مبارکه حضرت بهاء الله

اذکار المقربین جلد اول

ادعیه مبارکه جلد سوم

ایام تسعه

ادعیه حضرت محبوب

آثار مبارکه حضرت عبدالهء

مجله آهنگ بدیع

مجموعه الواح به افتخار بهائیان پارسی

منتخبات آثار مبارکه

حدیقه عرفان

نشریه پیام بهائی

گنجینه حدود و احکام

اخبار امری

مکاتیب عبدالهء جلد ۶

مجموعه مناجاتهای حضرت عبدالهء

آثار مبارکه حضرت ولی امرالله

مجموعه مناجات حضرت ولی امرالله